

KONTAKT

KYRKJEBLAD FOR MELAND · NR.3/26 · 36. ÅRGANG

s. 2-3: Les om den nye kapellanen i Meland!

**s. 4:
Mi historie**

**s. 7:
Avskjed med prost Helge**

Blir aldri utlært i trua

Tekst: Kjersti Langenes Bøen

Foto: Anne Sofie Nergård Uthaug

Sola får endeleg sleppe igjennom skylaget denne julidagen. Eg møter Eva Kristin Dale Wessmann, den nye kapellanen i Meland kyrkje, heime på terrassen. Ho må gjennomføre intervjuet liggande, då ho nett no har ein vond kink i ryggen. Men litt motgang stoggar ikkje denne dama. Ho tygg Paracet og tek smilande imot meg.

- Korleis kjennest det å ha fullført utdanninga og vere tilsett som kapellan? - Det er nesten uverkeleg, svarer Eva. Ho har tatt ei utdanning over tre og eit halvt år, kombinert med jobb og familie. Frå før har ho sju års utdanning. Til tider har det vore strevsamt, fortel ho, men ho har heile tida hatt ei drivkraft. - Det er spennande å studere, og kjekt å lære noko nytt. Det å få fordjupe seg i faget, er veldig interessant. Det kjennest bra å vere tilsett. Ho føler at ho har landa med begge beina på jorda og er både letta og takknemleg.

Eva legg vekt på at ho har mange gode menneske rundt seg, som har gjort det mogleg å sjonglere familieliv, jobb og studiar. -Det er fleire som har ofra noko, ikkje berre meg, legg ho til. Mannen, Steinar, er fantastisk flink å få ting til å gå rundt, og det hadde vore umogleg viss ikkje han

hadde trådd til. Eva har også foreldre i nærleiken. Dei har vore til stor hjelp. I tillegg har ho hatt ein arbeidsgjevar med forståing og ein støttande stab som heia på at ho skulle bli ferdig. Ho forstår eigentleg ikkje heilt korleis det har gått, og seier at det er ved Guds nåde at det har gått bra og at ho har blitt bevart gjennom denne tida.

-Korleis fann du ut at det var prest du skulle bli etter mange år i arbeidslivet? Ho har bakgrunn frå folkehøgskulen og Sjømannskyrkja og har jobba mykje med undervisning og formidling. Dette treivst ho veldig godt med, samtidig som ho kjende eit sakn etter å drive med kyrkjeleg arbeid. Ho likar å leie, og presteyrket er ein kombinasjon av det ho elsker å gjere. - Det sat langt inne å tenke den tanken, fortel ho. Kunne ho, ei dame i førtiåra, gå inn i prestenesta? Men så slo det henne: «Eg må jo bruke det Gud har gitt meg!»

Eva er den første kvinnelege presten i Meland. - Det handlar om at eg skal vere meg, ikkje nokon andre når eg er prest. Mann eller kvinne; vi gjer dei same tinga og bruker den same liturgien. Menneska vi møter, er også forskjellige. Ho opplever at kyrkjelyden støttar henne, og ho er takknemleg for alle dei flotte kollegaene ho har rundt seg. Det er mykje ho kan lære av dei. - Når det gjeld trua, vert ein aldri ferdig utlært.

Den 6. september skal Eva ordinerast til prest. Det vert ein stor dag, som ho ser fram til med glede og ærefrykt. Då kan ho endeleg ta på seg den eine stolaen, som Solveig Fosse Skeie lagar til henne. Ein stola er personleg, og det er stas at det er ei venninne frå kyrkjelyden som syr alle fire utgåver til henne. (Stola er det bandet ein prest har utanpå prestekjolen, eit teikn på ansvaret som prest. Presten treng fire stolaer, ein for kvar liturgisk farge.)

Visjonen til Meland kyrkjelyd er «Nær Gud, nær menneske». Eva deler denne visjonen, og det er ikkje mykje ho vil endre på i kyrkja. - Vi har ein fantastisk kyrkjelyd, seier ho. Kyrkja har menneske frå ulike bakgrunnar og i alle aldrar. Vi samlast om ein ting, Jesus. -Tenk om fleire kunne få oppleve og erfare at det er plass til dei også, legg ho til.

Sjølv om det er folk i alle aldrar i kyrkja, er det få ungdommar som finn sin plass der og ikkje mykje ungdomsarbeid utanom konfirmantarbeidet. Eva hevdar at kyrkja då må møte dei der dei er, for å gi dei kjærleiken frå Gud. Mange dukkar ikkje opp att etter konfirmasjonen. Det finst andre tilbod, og her er det rom for å tenke stort og heie på kvarandre. - Vi må finne ein veg som gjer at vi kan gi eit godt tilbod til ungdom.

Eva ivrar for kvardagskyrkja, og ynskjer at kyrkja skal møte menneske gjennom heile veka, ikkje minst på Kyrkjetorget.

Ein prest er sentral i store, høgtidelege augeblikk i livet til mange menneske. Eg spør om det ikkje er skummelt? - Det er framleis veldig stort for meg, sjølv om eg ikkje blir like nervøs, fortel Eva. Det er ikkje mine ord eg skal formidle, men orda frå Gud. Eg førebur meg, og det kan vere både krevjande tekstar og krevjande situasjonar, men det er Guds kjærleik eg skal formidle, og det er Han som er verksam gjennom det eg seier. Eva kan føle seg lita der ho står framfor det heilage alteret og skal dele ut nattverd, men ho opplever at Gud kan bruke også henne.

På spørsmål om kva som er det mest utfordrande, seier ho at det kan vere utfordrande å sitje lenge og skrive, finne roen, for det er mange ulike ting ein prest skal gjere. Det blir sjeldan mange timar ro og fred til å skrive ein preik. Ho håper på å bli meir effektiv etter kvart. Ho prøver å gjere seg ferdig med preika innan fredag og unngår å sitje laurdag kveld. Då er det familietid med Evas heimelaga pizza.

Dei siste åra har det ikkje vore så mykje fritid, men framover håpar ho på å kunne gjere meir av det ho treng for å «lade batteria». - Eg vil gjerne begynne å synge igjen, seier ho. Korsong gir meg mykje glede. Det er kyrkjelyden sitt kor, Felix Vocalis, ho siktast seg inn på. I tillegg håpar ho å kunne bruke måndag som fast turdag, og kanskje ho kan begynne å trene litt? - Eg må prøve å førebyggje kink i ryggen, seier ho med eit smil.

Glimt frå vigslinga

Mi historie:

– Jesus er mi ro og mitt forbilde

Tekst og foto: Anne Sofie Uthaug

Ole Håkon Markhus Knudsen, 20 år, oppvaksen på Myrtveit, Austebygda, er akkurat på veg til å flytte heimanfrå til Viken folkehøgskule, for å gå på låtskrivarlinja. I denne overgangen i livet finn han det godt å kvile i at Jesus har ein plan.

Ole Håkon vaks opp med mange kristne i familien, han var ofte på bedehuset og fekk ei trygg barnetru. Men kameratane delte ikkje trua med han. Mykje av tida hans i oppveksten gjekk med til fotball, og etter grunnskulen vart det toppidrettslinje med fotball på Åsane vidaregåande. Så har han hatt eit «kvileår» der han har hatt to butikkjobbar. Og treninga har fått meir fokus på kampsport på Meland Aktiv.

I konfirmentida var han ein del av gutta, men han kunne litt meir om bibelforteljingane enn dei fleste. Gruppa han var med i, der han møtte Ruben, Anne Marit og Håkon (konfirmentlærarar), hjalp han til å forstå at det fanst meir i den kristne trua enn han visste frå før. Ved 16-17 års-alderen kom han fram til at han ikkje ville ha ei halvvegs tru, anten ville han at det skulle vere ei skikkeleg tru eller så måtte han kutte det ut.

– Eg gjorde litt research for å finne meir ut av det. Og eg fann ut at Jesus faktisk var vegen, sanninga og livet. Då byrja eg å be litt aleine. Og eg fekk bli stolt av å vere kristen. Eg hadde mine små kampar. Men eg kunne fortelje vener at eg las i Bibelen og bad, og eg fekk stort sett respekt for det.

På Nordhordlandsfest (eit stort kristent ungdomsarrangement) vart han med i komiteen, men han vart også bedt for av ein vaksen mann. Tårene rann, og han fekk ein fred for vegen vidare i livet – til nettopp å søke på Viken folkehøgskule.

Denne roa er det Ole Håkon vil framheve på spørsmål om kva Jesus betyr no. – Når eg stressar med ting i livet; framtid, familien, damer eller anna, så kan eg roe meg med at Jesus har ein plan. Det er vanskeleg, men viktig å tru på. Han samanliknar at Jesus hjelper, med at læraren kanskje er ute av rommet når elevane sit med ein prøve. Læraren veit kva vi kan og kan få til. Han har også hjelpe med å halde Ole Håkon nede på jorda, når han får for mykje dopamin av det han oppnår. Det hjelper mot å bli for høg på seg sjølv. – Jesus blir eit forbilde gjennom alt han gjorde, fortel Ole Håkon.

– Han hata ikkje folk, og eg prøver å jobbe med å ikkje hate, for eksempel ein dum dommar.

– Denne tryggheta – at eg er i ein plan og har ein som passar på meg – gjer at eg får sove godt om natta, sjølv om eg no er spent på det nye som skal skje.

Til slutt ønsker han å sei at alle har sin eigen kamp i livet, og alle har eit eller anna forhold til religion eller tru. Men ein må snakke med nokon om det!

Lurer du på meir om kristen tru?

Ta kontakt med kyrkjekontoret eller ein i staben!

Har du ein kristen venn? Spør!

Felles sommarfest for tredje gong

Tekst og foto: Arthur Kleiveland

Felles sommarfest for kyrkjelydane i Alver vart arrangert for tredje gong tidleg på sommaren på uteområdet til Leiknes skule.

Soknerådsleiar i Knarvik sokn, Hildur Løkken Lillestøl, seier at målet med festen er å samlast på tvers av gamle kommunegrenser og på tvers av generasjonar.

- Alver treng tiltak som samlar heile kommunen, også folk frå ulike kulturar og nasjonal bakgrunn, og her kan sommarfesten vera eit bidrag, seier Lillestøl.

Kyrkja i Alver fekk hausten 2022 midlar frå Kyrkjerådet til å laga inkluderings tiltak for ukrainske flyktningar. Eit av tiltaka var å arrangera ein julefest.

– Vi opplevde at julefesten ikkje berre foreinte ukrainarar og nordmenn på ein kjempefin måte, den samla også nordmenn på tvers av dei gamle kommunegrensene, på tvers av generasjonar og frå ulike grupper og lag i kyrkjelydane, seier soknerådsleiaren.

På bakgrunn av desse erfaringane vart den fyrste sommarfesten arrangert i 2023.

Dei kom frå Stavanger for å vera saman med barnebarna Emma og Joel. - Veldig stas å vera på sommarfest med dei, seier Lars Bernhardt Ølberg og kona Reidun Ølberg. Her i aksjon med kubbespelet.

To nye prestar vigsla i Nordhordland

Tekst: Anne Sofie Nergård Uthaug

6. september fekk to nye prestar stolaen over skuldrane i kvar si kyrkje i Alver. Begge har ei yrkeskarriere bak seg før dei starta på pretestudiet.

Først ute om formiddagen vart Eva Kristin Dale Wessman vigsla til presteneste og innsett som kapellan i Meland kyrkje. Ho er vaksen opp på Frekhaug, har trødd i Meland kyrkje frå barnsbein av, har vore lærar og jobba i Sjømannskyrkja både i Singapore og i Norge, og så vart det presteutdanning i vaksen alder. Det siste året har ho vore vikarprest i Meland medan ho studerte. Ho bur på Frekhaug med mann og barn.

Foto: Anne Sofie Nergård Uthaug

Foto: Hermod Iversen

Frå kyrkjebenenken

Ein prat med Wilco Vogelaar

– Kor lenge har du vore aktiv i kyrkjelyden?

– I 2011 flytta vi til Radøy, og då byrja eg óg å gå litt på gudstenester her på Radøy. Som barn tok foreldra mine meg alltid med på gudstenester i Nederland, og eg har mange gode minne frå det, sjølv om det stundom var vanskeleg å forstå, og det nokre gonger kunne opplevast som kjedeleg. Men etter kvart som eg byrja å forstå meir, begynte Bibelen og preikene å tale meir direkte til meg.

– Kva set du mest pris på ved kyrkjelyden din?

– Eg er veldig glad i å gå til nattverd. Det er både høgtideleg, men òg nært, og det er noko veldig fint med å knele rundt alteret, ta imot brødet og vinen saman med andre som kneler der.

– Korleis vil du skildre kyrkja?

– Kyrkja mi har mange medlemmer, og det er veldig bra! Men eg skulle ønskje at fleire hadde frimod til å gå på gudstenester som ein vane. Derfor vil eg oppmode alle til å ta vare på trua si. Ho treng næring, lys og varme for å vekse.

– Har du ein salme eller song du er glad i?

– Det er mange fine salmar og songar. Eg elsker lovsong, enkle songar som uttrykkjer hengiving til Gud. Men så er det òg mange salmar som har ei djupn i tekstane som verkeleg rører meg. Den dag du gav oss er til ende er ein slik vakker song. Teksten tek deg med inn i ei lita andakt om

korleis Gud òg blir elska og tilbeden på andre sida av jorda medan vi søv. Han får meg til å kjenne ei lengt etter at alle menneske skal få kjenne Jesu kjærleik.

– Kva kjenneteiknar ein god kyrkjekaffi?

– Eg er jo generelt veldig glad i kake, så den føretrekkjer eg framfor kjeks. Men ein god kyrkjekaffi handlar jo ikkje minst om å møte andre etter gudstenesta. Så skryt vi litt av organisten som spelte eit vakkert postludium, og så småpratar vi litt.

RISNES
ELEKTRO AS
Elinstallatør • tlf. 56349620

OPTIKER I KNARVIK
-Bestill synsprøve nå!
RING 56 35 14 66

ALVER
BEGRAVELSESBYRÅ

Vi tilbyr gratis
fiolinmusikk og
solosang/forsanger

Døgnvakt 56 35 00 00 Isdal 13, 5916 Isdalstø www.alverbegravelse.no

Torsvik Elektro AS er total-leverandør
av elektroinstallasjoner i Alver

Vi utfører:

- Bolig og industri • Alarm
- Billadere • Adgangskontroll
- Tele/data-nettverk •
- Automatisering •
- Godkjent for kontroll av el. anlegg

Torsvik Elektro AS / Lager: Olsvollstranda
Tlf: 56 38 50 00 / www.torsvik.no / post@torsvik.no
KVALITETSBEVISST – LØSNINGSORIENTERT – SAMARBEIDSVILLIG

Takk for tida di i Nordhordland prosti, Helge!

Tekst og foto: Grethe Lunde

- Kjekt å sjå at kyrkja står sterkt i dei ulike sokna i prostiet. Folk er glade i kyrkja si og reknar med kyrkja si i viktige livshendingar, seier prost Helge Taranrød, som no sluttar etter åtte år i jobben.

Han seier det har vore eit privilegium å vera ein del av landskapet og mennesket i Nordhordland prosti. Taranrød har fungert som prest i alle dei 27 kyrkjene i prostiet, nokre stader fleire gonger.

- Eg likar å vera mykje rundt i prostiet, likar det jamne og pulserande livet i kyrkja, sjølv om det også er kjekt med større hendingar, seier han.

- Vart jobben som prost som forventa?

- Betre enn forventa. Det var ein overgang frå å vera konsulent i næringslivet til å jobba som prost. Eg vart tatt godt imot, fått oppfølging og støtte, og det har vore ei glede å få virka i lag med så mange gode folk. Det skal likevel verta godt å kunna gje frå seg ansvaret.

- Kva har vore mest krevjande i prostegjerna?

- Vi har unngått dei store konfliktsakene. Ein del av jobben er å vera aktiv i rekruttering av prestar. Det er ikkje mange søkjarar, og det kan opplevast som stangfiske meir enn notfiske - det har vore krevjande å få tak i folk.

Helge Taranrød seier det skal bli godt å sleppa ansvaret for rekruttering og bemanning. Ein del av prostens sine oppgåver er å ta vare på og følgja opp prestane.

- Prosten både støtta og på same tid utfordra prestane. Det har vore eit godt samarbeid og ei glede. Her er kompetente prestar i prostiet som kvar på sin plass gjer ein god jobb, seier Taranrød som i sitt tidlegare arbeidsliv også har vore stiftsdirektør i Bjørgvin bispedømme.

Taranrød seier at lokalkyrkja er der ein utviklar det lokale arbeidet i sokna og syter for samvirke mellom kyrkjelege organ, sokneråd, fellesråd og bispedømme. Han likar å møta folk, både i den jamne kvardagen og ved større hendingar og feiringar.

- Det aller viktigaste har vore å få peika på Kristus og samtidig skapa eit rom for at vi lever ulike liv. Vi kan likevel ha fellesskapet i kyrkjerommet, seier Taranrød.

- Kva tenkjer du vi i prostiet spesielt bør jobba vidare med?

- Ungdom etter konfirmasjonsalder og unge pensjonistar som har store ressursar, er det viktig å engasjera i kyrkja, seier Taranrød.

Han framhevar også kyrkja si omsorgsteneste/diakoni og i større grad invitera inn til møteplassar og fellesskap.

Som pensjonist ser den avtroppande prostens fram til å få meir tid til familien – og vera til stades for sine næraste og si kjære kone. Og han skal bli meir fysisk aktiv og gå fleire turar i nærmiljøet.

Han vil også vera med på ulike kulturelle arrangement.

- Både Nordhordland og Bergen har mykje å by på, seier Helge Taranrød.

Det blir avskjeds gudsteneste for prost Helge søndag 20. sept. kl 17 i Knarvik kyrkje der også biskop Ragnhild tek del. Sokna i Nordhordland inviterer til ein utvida kyrkjekaffi etter gudstenesta.

Bygg Team
VEST AS

Alt innan tømrarfaget!

Kjartan Blindheim (44) mista kona Karoline i kreft fire dagar etter at dei gav kvarandre sitt ja på sjukehuset. Her er han saman med barna Theo og Tiril ved grava.

Tobarnsfar Kjartan mista sin kjære: Ikkje bitter – men kjenner på at livet er urettferdig

Tekst og foto: Håkon Glatved-Prahl

Tobarnsfaren Kjartan Blindheim har valt å vera open om tapet av sin kjære Karoline. Han mista kona si i kreft. Berre fire dagar tidlegare hadde dei sagt ja til kvarandre i eit rom på Haukeland universitetssjukehus.

Dei vart kjæraster i 2017 og flytta saman seinare same år på hans heimstad på Bjørøy. Fire år seinare, i august 2021, kjøpte dei seg hus på Solend på Radøy. Då hadde førstefødde Theo fått ei veslesøster tre månader tidlegare.

Karoline hadde utfordringar under fødselen, og det stod om livet for babyen. I oktober same år kom kreftdiagnosen.

- Då gjekk me litt i kjellaren. Men me fatta håp ettersom

Karoline responderte bra på cellegift-behandling, fortel Kjartan.

Ho hadde fått ein av dei mest aggressive tarmkreft-formene.

Klamra seg til håpet

Det vart mange turar inn og ut av sjukehus for Karoline. Kjartan hadde med seg Tiril i barnevogn på sjukehuset, medan Theo var i barnehage. Han klamra seg til eit håp om at dyktige legar ville gjera sambuaren frisk. Ei tru på at alt ville ordna seg.

Karoline kunne reisa heim frå sjukehus med ei cellegift-pumpe, og med jamnleg oppfølging av heimesjukepleia gjekk kvardagen til familien på Solend sånn nokonlunde rundt den første tida etter diagnosen var stilt.

Men så fekk ho store plager og smerter i tarmen, og legane

Når livet tek slutt

måtte fjerna svulsten i november. Kjartan henta ho heim frå sjukehus på sjølvaste julafta. Den siste jula fekk ho feira saman med familien, foreldre og søsken, slik ho ønskte.

På ein familietur i mai -22 forverra sjukdommen seg. Karoline måtte stadig ha meir smertelindring. Då hadde kreften spreidd seg til fleire organ.

«Dette er dagen»

Karoline og Kjartan hadde forlova seg like før Theo vart fødd i 2019, og dei hadde begynt å tenkja på bryllaup i 2020. Det sette korona-epidemien ein stoppar for. Dei ønskte å gifta seg i Manger kyrkje, men så meldte kreftsjukdommen seg.

Kjartan ville halda lovnaden han hadde gitt sin kjære. Då dei innsåg at Karoline ikkje ville koma ut att frå sjukehuset, begynte dei å planlegga vigsle i kapellet der.

- Så vart Karoline så sjuk at ho ikkje lenger hadde krefter til å bli flytta til kapellet. Ho hadde behov for mykje smertelindring og sov mykje, fortel Kjartan.

Siste dagen i juli kom det ein telefon frå Karoline si søster der ho fortalde at om dei skulle gifta seg, så måtte det bli denne lørdagen.

- Eg kledde på meg dressen i ein fart og reiste på sjukehuset. Det vart ei verdig vigsle i eit blomsterpynta rom. Karoline henta fram ekstra krefter denne dagen. Ei sterk oppleving, heilt fantastisk å tenkja på, seier han.

Fire dagar etter vigsla døydde Karoline, ti månader etter at ho hadde fått diagnosen. Kjartan fortel at det var spesielt å få vigselsattest og dødsattest i posten same dag.

Vart ivaretatt

44-åringen er full av takksemnd over måten han vart ivaretatt av både gravferdsbyrå, kyrkje og prest i samband med dødsfall og gravferd.

- Fantastisk oppfølging. Dei ordna alt, fortel Kjartan.

Når han møter presten frå gravferda (Kjell Sekkingstad) på butikken eller andre stader, kjem han alltid bort og spør kor det går.

Kjartan er ikkje bitter, men kjenner på at livet kan vera urettferdig. Han måtte lenge skubba si eiga sorg til side for å vera til stades for dei to barna. Logistikken har ikkje alltid vore like lett å få til å gå opp med jobb, barnehage og fritidsaktivitetar.

Mamma er framleis med

Mamma er på sett og vis ein del av kvardagen til Kjartan og barna framleis. I dag er han sjeleglad for at han har dei to barna. Han veit ikkje korleis han skulle ha takla tilveret utan dei.

Tiril var for liten til å hugsa mamma, men saknet er der likevel. Og pappa er ikkje redd for å snakka med dei om mamma. Tiril seier ho gjerne vil møta ho i himmelen. Det taklar Kjartan greitt. Han reknar seg ikkje som kristen, men erkjenner at det finst meir mellom himmel og jord enn vi veit, og han tar barna sine tankar på alvor.

Kjartan og Karoline med sitt første barn, Theo. Privat foto

- Dei må få ta standpunkt til Gud og tru sjølv, seier han.

Etter litt tvil tok han med barna i gravferda. Den eldste, Theo, som då var omtrent tre år, fekk også sjå mammo i kista og kjenna på den kalde neven hennar – som ein kontrast til pappa si hand.

Open frå første stund

Heilt frå første stund har Kjartan Blindheim vore opptatt av å vera open om tapet og sorga, og situasjonen som åleinefar til Theo og Tiril.

- Då kan ein unngå spekulasjonar og misforståingar. Det har til tider vore tøft å snakka om, men samtidig vore til god hjelp. Og fint å oppleve at folk ikkje har vore redd for å ta kontakt.

Kjartan fokuserte tidleg på å få kvardagen til å fungera igjen. Få rutinane på plass. Og han ville ikkje at ungane hans skulle behandlast annleis enn dei andre, t.d. i barnehagen.

Sitt eige sosiale liv vart sett på pause. Både for sin eigen – og barna sin del, søkte han om å få innvilga ei avlastningshelg i månaden. Etter mykje om og men fekk han innvilga det.

Trivst som lærar

Då Karoline vart alvorleg sjuk, gjekk den navigator-utdanna mannen i land etter mange år som overstyrmann og kaptein på båtar langs kysten. For vel to år sidan vart han oppmoda av ein kjenning om å søka ei ledig stilling som lærar på det nyoppretta maritime studietilbodet på Austrheim vidaregåande. Han vart tilsett og fekk vera med på å bygga opp studiet. Han har aldri angra.

– Eit flott arbeidsmiljø, eg gler meg til å gå på jobb, seier Kjartan Blindheim.

Bjørn Tore trenar helst i motbakke

Tekst og foto: Håkon Glatved Prah

NAMN: Bjørn Tore Sæle

ALDER: 62 år

JOB: Sokneprest i Meland sokn

SIVILSTAND: Gift med Elise Lindtner Sæle

BORN: Tre vaksne born

HERLEG: – Det er ikkje mykje som slår ein fin tur på fjellet, seier sokneprest Torbjørn Sæle, her med Manger-bygda i bakgrunnen.

– Eg likar å ta meg ut og presse meg litt. Det gjer godt både fysisk og mentalt. Bakketurar til Eldsfjellet og Brakstadjellet er det blitt mange av.

Det seier Meland-prest Bjørn Tore Sæle, som er neste person ut i serien Presten På Privaten.

62-åringen er ein energisk kar, ikkje berre når treningstøyet er på. Ifølgje han sjølv har han støtt eitt eller fleire prosjekt på gang.

– Eg har alltid likt å halde på med praktiske ting, alt frå å skifte hjullager på bilen, fikse elektriske ting som går i stykke – til trehogst og snekring.

Han viser stolt fram loftstova over garasjen. Den har han ordna til stort sett på eiga hand, lagt golv og panelt veggjar og tak, og laga flott listverk i alle hjørne og krokar.

– Dette er min fristad når eg øver på kornetten, seier han.

Keyboard og langt hår

Og nettopp musikk har vore Bjørn Tore si store interesse i alle år. Frå han var ung har han spelt i fleire typar band, alt frå rockeband til danseband.

– Eg hadde – tru det eller ei – langt hår den gongen, seier han med eit smil om munnen. Den britiske rockegruppa

Whitesnake var blant førebilda deira, hugsar han.

– Kva instrument spelte du?

– Det var keyboard som var mi greie. Seinare blei det også piano i samband med at eg var pianist i mellom anna Ten Sing-koret Sanctus, seinare dirigent i et anna Ten Singkor austpå og deretter pianist og dirigent i eit bygdekor i Eidfjord som heiter Toneskredo. Men no er det kornett det går i. Eg starta i Meland musikklag for fire år sidan.

– Kva musikk lyttar du til når du skal slappa av heime?

– Då går det faktisk mykje i fransk-afrikansk jazz, som eg finn på Spotify. Eg vaks opp i ein jazzinteressert familie, spesielt far min var jazzelskar.

Kall meg gjerne nyheitsfreak

– Andre ting som opptar deg på fritida?

– Eg er redd eg må kalle meg for nyheitsfreak. Det er sjeldan eg legg meg før eg er oppdatert både på innanriks- og utanriksnyheiter. Eg les også Bergens Tidende frå A til Å kvar dag.

Bjørn Tore forklarar nyheitstrongen med at han i sitt daglege arbeid er opptatt med alt det prestenesta inneber. Derfor er han fast bestemt på at han også vil følge godt med på det

som skjer utanfor det kyrkjelege – både lokalt og i større samanhenger.

– Ser du alle nyheitssendingar på TV også?

– Nei, då øver eg heller på kornetten.

Vigsla som prest 24 år gamal

– Kvifor vart du prest?

62-åringen frå Holme trekkjer pusten, tenkjer seg litt om, og seier:

– Kortversjonen er at det var eit kall. Eit tydeleg retningskall. Eg var 19 år og klar for å starte eit utdanningsløp ved NTH, det som i dag heiter NTNU, i Trondheim. Eg skulle bli maskiningeniør. Men så skjedde det ting, og brått var eg i ein turbulent fase i livet. Det var då eg fekk dette kallet.

– Korleis arta det seg?

– Eg kan berre seie at det var ei konkret hending som førte til at eg fekk ordet teologi inn i hovudet mitt. Det var så sterkt at eg sa frå meg studieplassen i Trondheim og starta løpet til å bli teolog umiddelbart.

Dei to første åra studerte han ved NLA i Bergen med påfølgjande fire år i Oslo, før han vart ordinert til prest i Åsane gamle kyrkje sommaren 1989. Ordinasjonen var det tidlegare biskop Per Lønning som sto for, og Bjørn Tore var ikkje ein gong fylt 25 år.

– Eg trur eg den gongen var ein av dei yngste ordinerte i landet.

Budde 22 år i Eidfjord

– Kva var første jobben din?

– Det var i Forsvaret, som feltprest med løytnantsgrad, på Haslemoen i Våler kommune i Innlandet. Så blei det seks år som prest i NKSS (Norges kristelige student- og

skuleungdomslag). Det er ein landsdekkande organisasjon som supportar kristne skulelag og studentlag. Eg jobba i Hordaland og Sogn og Fjordane, og reiste rundt og underviste, heldt andaktar og arrangerte leirar for 40-50 skular, både ungdomsskular og vidaregåande.

– Det høyrst veldig hektisk ut?

– Først og fremst var det ei rik og fin tid. Å jobba med ungdomar er gjevande i seg sjølv, men så klart, det var ein veldig omreisande periode og til tider krevjande.

– Og det vidare løpet?

– Det er litt enklare forklart: Eg byrja som prest og sokneprest i Indre Hardanger, med hovudsete i Eidfjord og Kinsarvik. Vi budde i Eidfjord og vart verande der i 22 år, før eg tok over etter Torbjørn Aamli her i Meland i 2018.

Gir skryt til dei frivillige

– Er det noko som engasjerer deg, som du kanskje blir provosert av?

– Løgn og urettferdighet, og dei rikes makt, gjer meg ofte fortvila. Alt som skjer med miljøet, utfordringane med kampen mot fattigdom og mange andre saker, gjer at eg kunne ønske at vi kunne stå saman i arbeidet for ei betre verd, framfor i evige konflikhtar.

– Kva gjer deg ekstra glad?

– Eg er veldig taknemleg og superglad for alle gode krefter vi har rundt oss i kyrkjelyden her i Meland. Tenk på alle som stiller opp og gjer ein frivillig innsats, alle som jobbar kvar dag med å bygge fellesskap. Kjensla blir ekstra sterk når eg i forkant av ei gudsteneste kan sitje og sjå rundt på kyrkjelyden som sit der, då kjenner eg på at dette ikkje er presten si gudsteneste, men kyrkjelyden sin, avsluttar Bjørn Tore Sæle.

EL.INSTALLASJON - INGENIØRTENESTER - SERVICE

Torvhusmyrane 6
Nordhordland Næringspark
5913 Eikangervåg

Tlf: 56 34 24 30
E-post: post@helland-elektro.no
www.helland-elektro.no
Foretaksregisteret: NO 986 751 718 MVA

**Knarvik
Blomsterstove**

Kvassnesvegen 11 – 5914 Isdalstø
Tlf: 56 35 62 20 – www.knarvikblomsterstove.no

**NORDHORDLAND
BEGRAVELSESBYRÅ**

Ditt lokale
gravferdsbyrå

ALLTID HER FOR
deg

DU NÅR OSS PÅ TLF. 56 37 14 10 - 56 99 25 70

Kyrkjevegen 1 Alversund Havnevegen 31 Frekhaug Elvavegen 1 Dalekvam

VATNE
begravelsesbyrå

Tlf: **56 35 09 10** (24t)
Kvassnesvegen 11, 5914 Isdalsbø

vatne-byra.no

ANDAKT – God lagånd

Tekst: Helge Taranrød

Dei av oss som er glad i fotball hadde nokre fantastiske og underlege dagar no i sommar. NORGE I KVARTFINALE I VM!!! Og på vegen dit finta vi ut Brasil!

Korleis kom vi dit!? «No er vi eitt lag som står opp for kvarandre. Vi er ein samla gjeng som trivast i lag. Relasjonane sitter», kan vi høyre frå fleire enn maestro Solbakken.

SÅ mykje betyr god lagånd. Det er flott å vere ein del av eit lag. Eit mangfaldig fellesskap. I kyrkja er vi eldre, dåpsbarn, konfirmantar, småbarnsforeldre, menn som likar å synge i kor, damer som likar å spele i korps, skeive, streite og menneske frå alle verdas kantar.

I kyrkja har vi ikkje berre god lagånd. Vi har Den heilage ande som bles Guds livspust inn i kvar enkelt av oss og sameinar oss i trua på Gud. SÅ mykje betyr Den heilage ande for kyrkjefellesskapet.

I magasinet Strek for nokre år sidan delte presten og forfattaren Knut

Grønvik sine tankar om korleis Heilaganden viser seg i menneskelivet i sju teikn.

Det første teiknet er *pusten*. Åndedrettet. Heilt frå Gud bøygde seg ned og blåste livspust i mennesket, har vi pusta. Vi kan gjenkjenner Gud i vårt eige åndedrett.

Det andre er *vinden*. I Apostelgjerningane kan vi lese: *Då pinsedagen kom, var alle samla på ein stad. Brått let det frå himmelen som når ein sterk vind blæs*. Den heilage ande er i vinden - forfriskande og svalande, men også ustyrlig.

Det tredje teiknet er *elden*. Varme. Lys. Kraft. Styrke.

Det fjerde er *vatnet*. *Men ei kjelde kom opp av jorda og vatna heile jordoverflata* (1. Mos 2,6). Jesu dåp. Vår dåp. Ei kjelde til liv. Til frelse.

Det femte teiknet er *gjevaren*. Den opne handa som gjev. Vi har fått livet i gåve. Av Gud. Vi er skapt. Vi skal sleppe å streve etter å skape oss sjølve. Tenk kor frigjerande det ville vere for

mange unge menneske å oppdage det. Å sleppe å vere sin eigen skapar!

Det sjette er *veilederen*. I 1 Mos 16 kan vi lese om Sara si tenestekvinne, Hagar, som rømde ut i ørkenen etter ein konflikt med Sara. Men Hagar vart funnen av Gud. Og Han viste henne vegen tilbake. Heim. Og Hagar svarte med å gje Gud eit vakkert namn: *Du er ein Gud som ser meg*, og som viser meg vegen. Som bryr deg om kvar eg tek vegen.

Det sjuande teiknet er *trøystaren*. Ei venleg hand på skuldra. Tærer som vert tørka. Gode ord som vert kviskra. Som ein talsmann. Som står ved vår side.

Sju teikn som alle ber Guds kjærleik i seg. For Den heilage ande ER kjærlighet. Den heilage ande ER fellesskap.

ALLE menneske er skapte i Guds bilde. Absolutt alle. Vi har alle fått del i Guds kjærleik. Vi har alle fått evna til å elske. Lat oss bruka den flittig!

KULTUR- KALENDER

Onsdag 23. september kl. 19.00

Musikkandakt i Meland kyrkje

Ludvig Lindström (song) og Magnus Blom (orgel og piano)

Lørdag 26. september 18.00

Nynorsk salmekveld i Meland kyrkje

Solveig Westermoen, Lise Herland, Arve Kjell Uthaug og Magnus Blom

Søndag 18. oktober kl. 18.00

“Musikk og eventyr” i Ostereidet kyrkje

Øyvind Aase (pianist) og Håvard Giezendanner (formidlar og illustratør)

Onsdag 21. oktober kl. 19.00

Musikkandakt i Meland kyrkje

Tema: Bibelske salmer.

Ivar Mæland, orgel

Torsdag 5. november kl. 19.00

Kvilepuls i Myking kyrkje.

Song og samtale i kyrkja.

Gjest: Cecilie Leganger

Søndag 8. november kl. 11.00

Soul Church gudsteneste i Ostereidet kyrkje

I samarbeid med kora Ostereidet soul kids og Te Deum

Torsdag 26. november

Jubileumskonsert i Hundvin kyrkje

Sigrid Moldestad med musikarar

Onsdag 11. november kl. 19.00

Musikkandakt i Meland kyrkje

Lise Herland (obo) og Magnus Blom (orgel og piano)

Søndag 15. nov kl. 18.00

Juleoratoriet, Bach i Knarvik kyrkje

Alversund kammerkor med solistar og orkester

Onsdag 2. desember kl. 19.00

Musikkandakt i Meland kyrkje

Onsdag 3. desember kl. 19.00

Radøy damekor sin julekonsert i Manger kyrkje

William Kay (dirigent og flygel)

Søndag 6. desember kl. 19.00

Julekonsert med Maria Urhaug og gjestar i Manger kyrkje

Søndag 20. desember

Julekonsert med Manger Musikklag i Manger kyrkje

Musikk på nynorsk i september

På musikkandakten den 23. september kl. 19.00 syng den svenske operasongaren, busett i Bergen, Ludvig Lindström, songar av Johannes Brahms, Gustaf Nordkvist og Edvard Grieg. Magnus Blom akkompagnerer på piano og orgel, og Arve Kjell Uthaug er tekstlesar. Av Grieg får vi høyre fem av songane hans til tekstar av Aasmund Olavsson Vinje, m.a. Våren og Ved Rondane.

Ludvig Lindström

"Med Jesus vil eg fara"

Laurdag 26. september 2026, kl. 18.00 er det nynorsk salmekveld i Meland kyrkje.

Vi syng nynorske salmer frå Elias Blix og Anders Hovden, heilt fram til Jon Fosse og Edvard Hoem. Det blir også diktlesing og instrumentalmusikk.

Medverkande er: Solveig Westermoen, song, Lise Herland, obo, Magnus Blom, orgel og piano og Arve Kjell Uthaug, programleiar.

GLØDE
Arbeids- og Kompetansesenter

Vi tilbyr utleige av flotte festlokale og har gode cateringtilbod til dåp, konfirmasjon, jubileum og minnesamvær.
Sjå www.glode.no eller ta kontakt på 56 17 58 00

SKARSVÅG
Rør og Interiør as

Telefon: 56 17 07 10 Telefaks: 56 17 07 11
Besøksadresse og Postadresse:
Melandsvegen 15, 5918 FREKHAUG

Mandag-Fredag 08.00-16.00 Lørdag: STENGT

For avtale etter kl. 16.00 alle hverdager,
ta kontakt på telefon: 56 17 07 10

Meland Auto AS
Autorisert bilverkstad
www.melandauto.no

KIWI mini
pris

for alle med sans for lavpris
FREKHAUG SENTER

Åpningstider: Man-lør: 07.00-23.00

ALT I CATERING

NORDHORDLAND FOLKEHØGSKULE
www.catering.com • tlf. 56 17 43 23

REMA 1000

FREKHAUG SENTER
tlf.: 56 17 60 00

SAT-7: Dei ingen hjelper

Omsett av: Åshild Furukawa

Foto: Maggie Morgan

For kvinner i Midtausten vert sjølrealisering ofte knytt til ekteskap og morsrolle, og kvinner som er ugifte og barnlause, opplever difor at dei vert marginaliserte og undertrykte.

Det som sløkkjer alt håp om ekteskap kan vera mange ting. Til dømes idealet i samfunnet om kven som vert sett på som ei vakker kvinne. Dersom ei ung kvinne ikke oppfyller idealet i kulturen, men vert sett på som «stygg», kan ho få det vanskeleg. Ei egyptisk kvinne må helst ikkje vera mørkhuda, overvektig, eller oppfatta som «stygg», då er sjansane hennar for å gifte seg ofte svært små.

Gjennom mange år med arbeid med likestilling og trusfridom i samarbeid med SAT-7 – den leiande kristne TV-kanalen i den arabiske verda – har vi møtt mange slike unge kvinner i Egypt og i resten av den arabiske regionen. Dei er verkeleg marginaliserte. Krysspresset mellom byrder knytta til sosial klasse, utsjånad, utdanning og – viktigast av alt – kjønn, gjer dei spesielt sårbare og set dei nedst på rangstigen.

Kvinnene vi har møtt i arbeidet vårt, vert ofte behandla som ubetalt hushjelp, forventast å ta seg av søsken, eldre foreldre, nieser og nevøar. Dei vert ofte ikkje høyrde, har få rettar og ingen reell innverknad på sine egne liv. I trusfellesskap – enten det er kyrkjer eller moskear – vert dei ofte bedne om å stille opp som frivillige, å vaska, feie golv og tørke støv av trebenker. Kanskje får ho aldri gifte seg, men i det minste rosar presten eller imamen henne og stolar på at hun reingjer, hjelper, passsar born og utfører endelaust, ubetalt rutinearbeid.

Vi har møtt så mange av desse unge kvinnene, og ingen rører hjarta mitt djupare enn dei. Mange får ikkje lov til å dra på ferie eller ta ein kort tur med venner. Dersom dei får lov til å jobba, går store deler av løna til familien, slik at dei sit att med lite økonomisk sjølvstende eller fridom.

Ei av dei, Hania, fekk ikkje lov til å vera med på ein workshop vi arrangerte. Mora insisterte på at hun først måtte få lov frå broren, for å kunna vera med på ein tur med teamet vårt. Han nekta. Ei anna modig ung kvinne, Mariam, fortalte oss at faren tok henne ut av skulen i niande klasse. Karakterane var ikkje så gode, og han sa: «Kvifor skulle vi bruka pengar

på utdanning for henne? Ho kan like gjerne vera heime og hjelpe mora sin.» På grunn av dei tjukke brilleglasa og det svake synet, tenkte dei at sjølv sagt var det ingen som ville gifte seg med henne.

Mariam og Hania, som mange andre i liknande situasjonar, fann håp og tryggleik gjennom innhaldet som vart produsert i SAT-7 sitt prosjekt for trusfridom og likestilling. Filmane og videoane presenterte eit anna verdsbilete – eit som bekrefta deira menneskeverd og ukrenkelege verdi. Desse kvinnene fortalde oss at dei for første gong kjende seg «sett og høyrte, som om meiningane deira betydde noko». Gjennom programma våga dei å tru at dei kunne prøva, læra og veksa. Nokon har til og med byrja drøyma om å forlata landsbyane sine, skaffa seg arbeid og byggja nye fellesskap med likesinna.

Eg trur at ugifte, dårleg utdanna og vanskelegstilte kvinner i rurale områder i den arabiske verda står heilt nedst på den sosiale rangstigen. Det er dei som aller mest treng ei hand som vert rekt ut til dei. Det er desse vi prøver å nå, gjennom film og media. Det finnst knapt noko meir meningsfylt enn å kjenne at nokon tek imot handa vår – et teikn på at dei ønskjer hjelp til å komme seg opp frå fornedringa, til eit liv med menneskeverd og meining.

Frekhaug Misjonsforening feirar 60-årsjubileum!
Velkomen til fest på Frekhaug Bedehus søndag 20 september kl 19.00. Håkon Bue Kessel, tidlegare Japan misjonær og leiar av NMS Global, vert med som festtalar, Skala og Hatikva sørgjer for musikk og song, og det skal verta smørbrød og kake til alle. Det er gratis, men me vil be om eit misjons(jubileums) offer!

Tankestrek

Tekst: Bjørn Tore Sæle

Det er bare å komme – eller?

«Det er bare å komme», sier vi i ulike sammenhenger. Men ofte føles terskelen for høy. Joda, man kan melde seg inn i kajakk-klubb, men så strever noen med vannskrek. Musikklaget kanskje? Joda, men så var det dette med ferdigheter og instrument da. Kor kanskje, Felix? Vel, lysten kan være der, men så er noen usikker på dette med noter. Og så videre. Det er ikke bare å komme. Selv åpne fellesskap kan føles som at de krever mer enn jeg evner. Og kanskje kjenner jeg ingen der, eller det føles som at alle kjenner alle, bare ikke jeg.

Er menigheten vår også slik? Vi er en inviterende hverdagskirke i Meland, heter det i verdiene våre, og vi inviterer i nettsaker, på sosiale medier og i Kontakt m.fl. I Løvesangen synger vi «Her er det plass for alle, her er en åpen dør». Men det trenger likevel ikke føles sånn for den som ikke vanker så ofte i menigheten. Terskelen kan føles høy, tross all invitasjon. Og kanskje spør noen seg selv: Passer jeg inn med mitt liv? Blir det rart dersom jeg går til nattverd? Tror jeg på samme måte som de andre? Hva gjør jeg med mine spørsmål og innvendinger? Kort sagt: Er dette et fellesskap der jeg vil føle meg hjemme?

Fra i høst har vi en ny prestesituasjon i Meland, med Eva Kristin som nyvigslet kapellan fra 6. september. Håpet er at dette, sammen med alle andre gode bidrag fra frivillige og ansatte, kan skape enda flere møteplasser. For når terskelen føles høy inn til nye fellesskap, trenger vi forskjellige typer treffpunkt. I dag har vi Møteplassen, babysang, husgrupper, turgruppe, språkkafe og flere andre, men vi trenger enda flere, sånn at alle som ønsker et fellesskap, kan finne en plass som føles god for seg. Alle trenger et sted der terskelen føles lav nok til å komme.

Så kan alle møtes på søndag til gudstjeneste, i et rom med en åpen dør, i et rom som er stort nok for alle.

DEN NORSKE KYRKJA

Meland kyrkjelyd

Besøks- og postadresse kontor og Møteplassen: Havnevegen 31, 5918 Frekhaug.

Opningstid:
Kontoret på Frekhaug er til vanleg bemanna man-fre kl. 10-15. Ta gjerne kontakt for avtale.

Telefon: 4000 1691
kvar dag kl 10.00 – 14.00.
post.meland@kyrkja.no
www.melandkyrkja.no

Facebookside: Meland kyrkjelyd

Kontonummer: 3632 07 04019

Vipps: 59301

Hugs å merka kva betalinga gjeld.

Alver kyrkjelege fellesråd

Lonsvegen 1, 5914 Isdalstø
post.alver@kyrkja.no
www.kyrkja.no/alver

Leiar i fellesrådet: Sølvi Knudsen

Kontakt

Utgjevar: Soknerådet i Meland sokn, i samarbeid med Osterfjorden sokn, Mo sokn, Knarvik sokn, Radøy sokn og Lindås sokn.

Redaktør: Berit Nøst Dale

Lokal redaksjon: Anne Sofie N. Uthaug, Berit Nøst Dale

Grafisk design: Simen Søvik

Trykk: Aksell

Framsdebilete: en nye kapellane, Eva Kristin Dale Wessman, etter vigslina, saman med biskop Ragnhild Jepsen og alle forbedarane - pluss korsberaren, Erling Dale Wessman.

Følg oss på Facebook:
[@melandkyrkja](https://www.facebook.com/melandkyrkja)

Magnus Blom
Kyrkjemusikar - 458 60 571
mb297@kyrkja.no

Anne Marit Fosse Dahle
Kyrkjelydspedagog - 400 01 691
ad423@kyrkja.no

Per Arne Traa
Soknerådsleiar - 415 59 121
perarnettraa@gmail.com

Cecilie Grindheim
Administrasjonssekretær - 415 43 217
cg638@kyrkja.no

Mounir Sarhan
Kyrkjetenar
471 91 961

Helge Taranrød
Prost
ht759@kirken.no

Bjørn Tore Sæle
Sokneprest - 450 35 084
bs694@kyrkja.no

Ruben Sæle
Diakon med ungdomsfokus
400 01 691 - rs433@kyrkja.no

Anne Sofie Nergård Uthaug
Dagleg leiar - 404 62 647
au887@kyrkja.no

John Fredrik Wallace
Kyrkjevevjerje
jw734@kyrkja.no

Eva Kristin Dale Wessman
Kapellan
957 30 733 - Ew562@kyrkja.no

Gudstenester i Meland

23.09.2026 19:00

Musikkandakt i Meland
kyrkje

26.09.2026 18:00

Salmekveld med nynorsk
tema

27.09.2026 11:00

Søndagsåpent med nattverd
v. Bjørn Tore Sæle
18. søndag i treeiningstida

04.10.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Eva Kristin Dale
Wessman og Ruben Sæle
Hausttakkefest
19. søndag i treeiningstida

11.10.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Bjørn Tore Sæle
20. søndag i treeiningstida

18.10.2026 11:00

Sprell Levande-gudsteneste
v. Bjørn Tore Sæle
Utdeling av 4-årsbok, song
v. Levande Lys
21. søndag i treeiningstida

21.10.2026 19:00

Musikkandakt i Meland
kyrkje

25.10.2026 11:00

Søndagsåpent med
nattverd v. Eva Kristin Dale
Wessman
Misjonsgudsteneste, tale v.
Geir Sakseid
Bots- og bededag

01.11.2026 11:00

Lys Våken-gudsteneste med
nattverd v. Bjørn Tore Sæle

01.11.2026 19:00

Minnegudsteneste v. Bjørn
Tore Sæle og Ruben Sæle
Helgemessesundag

08.11.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Eva Kristin Dale
Wessman
24. søndag i treeiningstida

11.11.2026 19:00

Musikkandakt i Meland
kyrkje

15.11.2026 11:00

Søndagsåpent med
nattverd v. Eva Kristin Dale
Wessman
50-årskonfirmantane deltek
25. søndag i treeiningstida

22.11.2026 11:00

Løvegjengudsteneste med
nattverd v. Bjørn Tore Sæle
Siste søndag i kyrkjeåret

29.11.2026 19:30

Lysmesse v. Bjørn Tore
Sæle og Eva Kristin Dale
Wessman m.fl.
Konfirmantane deltek
1. søndag i adventstida

Slekters gang

Dåp i Meland sokn

10.05.2026 Sofie Austrheim Krogsrud
10.05.2026 William Øyen Førund
24.05.2026 Frida Windheim
24.05.2026 Adelen Thunes Steinestø
24.05.2026 Ole Sørli-Askeland
31.05.2026 Sebastian Skurtveit
31.05.2026 Lucas Emilio Thomassen Fosse
21.06.2026 Isak Heggernes Synnevåg
21.06.2026 Ella Eknes Aadland
21.06.2026 Pernille Wallem-Garnes
28.06.2026 Kaja Hagen Thomassen
19.07.2026 Tilde Nikoline Oppedal Hustig
02.08.2026 Emilija Isaksen Alvær
16.08.2026 Noelia Kvamme Borgstein
16.08.2026 Magnus Færøy-Hjertås
16.08.2026 Tinnle Moldekleiv
16.08.2026 Fillip Haukeland Skurtveit

Vigsler i Meland

06.06.2026 Hilde Kristin Røssang og Ørjan Tveit
20.06.2026 Mathilde Kvalheim og Christoffer Bakke
20.06.2026 Chrisander Eikanger og Maria Sæle Kjenes
26.06.2026 Maren Ottemo og Sindre Bjørnstad Haugsvær
04.07.2026 Eivind Per Leinebø Seljås og Ingeborg Henanger
01.08.2026 Frya Shukur og Christine Gripsgård Lunga
01.08.2026 Elena Mirabell Lilletvedt Isaksen
og Mathias Langset Alvær

Gravferder i Meland

08.05.2026 Margit Borgny Solberg
08.05.2026 Anne Marie Bruvik
12.05.2026 Eli Karin Vabø
15.05.2026 Finn Arvid Tøgersen
19.06.2026 Gunn Skjerping Knudsen
21.07.2026 Gunnar Olav Skurtveit
24.07.2026 Harald Söderstrøm
31.07.2026 Lena Olsvoll